Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Prezbitera
Cristina Țârlescu

Facerea lumii
pe înțelesul copiilor

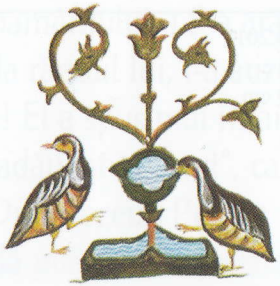

Editura
ANDREAS

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Introducere

Cerul și pământul nu s-au creat singure, așa cum cred unii oameni, ci sunt lucrarea lui Dumnezeu.

Dar oare cine este pregătit să asculte cele ce vor urma? Ei bine, cel care vrea să afle cum au fost create cerul și pământul trebuie să fie bun, atent, harnic și să-i placă să afle lucruri atât de frumoase și mărețe.

Însă înainte, ar trebui să aflăm cine este cel care a vorbit pentru prima dată despre crearea lumii. Era odată, în părțile Egiptului, un bărbat vestit, pe nume Moise, despre care se spunea că era plăcut lui Dumnezeu încă de pe vremea când era copil. Pe acesta l-a înfiat fiica Faraonului, care l-a crescut ca pe propriul copil, dându-i o educație demnă de un prinț. Însă Moise era foarte simplu, nu îi plăcea să trăiască în bogăție și nici să fie martor la cruzimea de care dădea dovadă Faraonul. Astfel, știind că părinții lui adevărați erau oameni simpli, a hotărât să se întoarcă la cei de un neam cu el, alegând să trăiască alături de oamenii de rând decât să trăiască în păcat.

Moise iubea adevărul și lupta întotdeauna împotriva celor nedrepți și răi. De aceea, fiind alungat din Egipt, a părăsit locul unde a crescut și a plecat în Etiopia. Acolo, vreme de patruzeci de ani, s-a gândit doar la minunățiile acestei lumi. La vârsta de optzeci de ani, Moise a avut parte de cea mai mare minune din câte există, una de care sunt vrednici doar îngerii și de care nici un alt om nu s-a învrednicit: Însuși Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului, i S-a arătat! Așadar, să ascultăm adevărul despre facerea lumii chiar de la Moise, cel care, la rândul lui, l-a auzit de la Dumnezeu.

Ce cuvinte frumoase a folosit Moise! El a spus mai întâi „la început", ca să nu se creadă că lumea este fără de început, apoi a adăugat „a făcut", ca să arate că ceea ce s-a făcut este o mică parte din puterea lui Dumnezeu. Pentru că așa cum olarul poate face nenumărate vase, fără să-și piardă puterea și meseria, tot așa și Dumnezeu. El nu a avut putere numai pentru crearea lumii, ci puterea Lui este nesfârșită.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ziua întâi

La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era netocmit și gol. Întuneric era deasupra adâncului și Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Și a zis Dumnezeu: „Să fie lumină!". Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina a numit-o Dumnezeu ziuă, iar întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua întâi.

(Facerea 1, 1-5)

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Cu foarte mult timp în urmă, nu exista nimic, decât Dumnezeu Cel Întreit. Nu existau cerul, pământul, soarele, omul. Nimic. Atunci Dumnezeu s-a gândit să creeze cerul și pământul, făcând acest lucru în doar șase zile.

La început pământul era pustiu și cufundat în întuneric. Nu existau plantele, culorile frumoase și mirosul plăcut al florilor, care răsar din pământ la porunca lui Dumnezeu. Pământul era cufundat sub apă și nu putea fi văzut. Nici cerul nu era terminat. Nu existau luna, care să-l lumineze, nici soarele, nici stelele. De aceea spune Moise: *„Pământul era nevăzut și netocmit"*.

Dar findcă Dumnezeu dorea ca pământul să fie frumos, a zis: „Să se facă lumină!", iar întunericul s-a risipit. S-a arătat cerul, iar apele străluceau în bătaia luminii. Atunci Dumnezeu a despărțit întunericul de lumină, rânduind ca ziua să fie luminată, iar noaptea să fie cufundată în întuneric. Astfel, a fost o seară, urmată de o dimineață. Aceasta a fost prima zi.

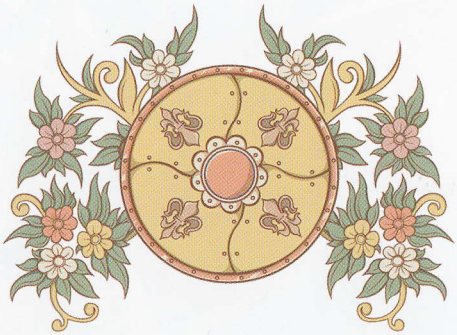

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ziua a doua

Și a zis Dumnezeu: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape!". Și a fost așa. A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei. Tăria a numit-o Dumnezeu cer. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua.

(Fac. 1, 6-8)

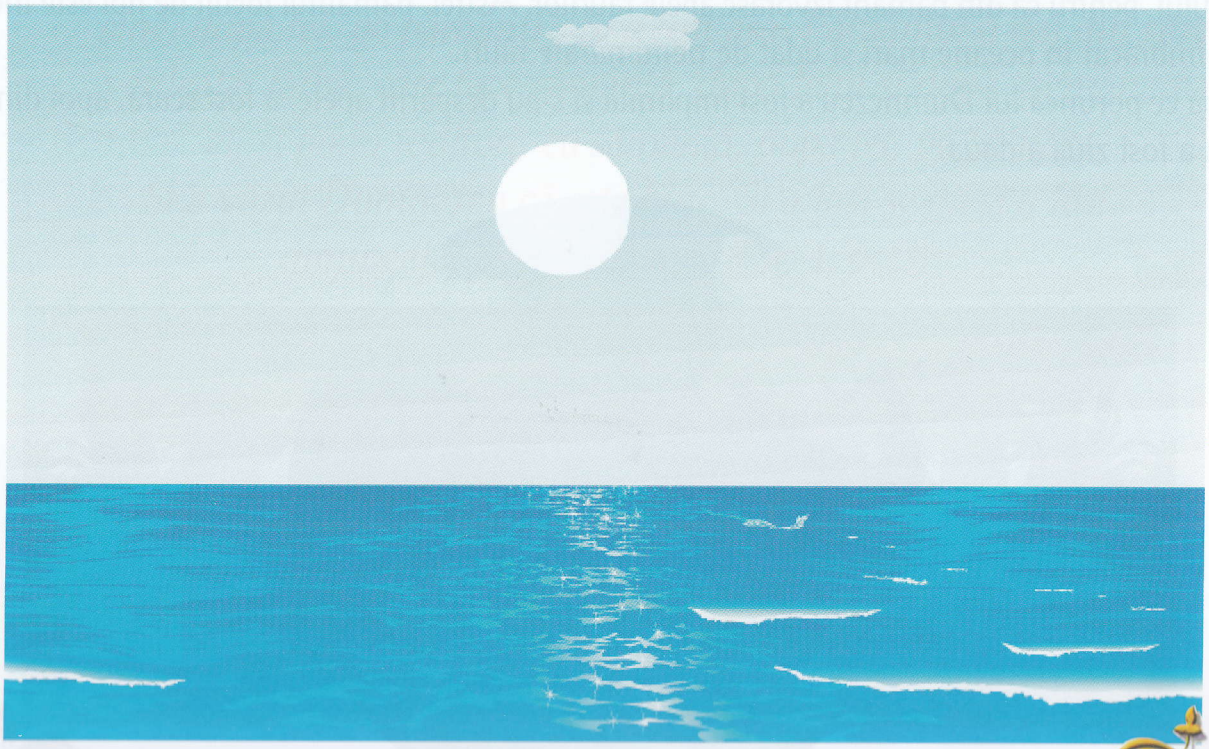

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Dacă în prima zi Dumnezeu a poruncit să se facă lumină, a doua zi El și-a continuat lucrarea, spunând: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape!". După cât se pare, la început, apa nu avea o margine. Acoperea pământul din toate părțile, fiind revărsată de jur împrejurul acestuia. Dar de ce era nevoie să fie atât de multă apă? Pentru că Dumnezeu a creat totul, știind ce urmează să se întâmple. El știa că o să creeze soarele și că mai târziu omul va descoperi focul, care vor avea puterea să evapore apa. De aceea era nevoie de multă apă. Știm cu toții că apa stinge focul, dar și că, din cauza căldurii focului sau a soarelui, apa se evaporă. Prin urmare, Dumnezeu nu putea renunța la nici una dintre aceste două elemente. Focul este de mare ajutor în viața oamenilor, iar căldura soarelui menține viața pe pământ. Ce am face dacă tot timpul ar fi foarte frig? Nici noi, nici animalele și nici plantele nu ar exista. Și apa este foarte importantă. Dumnezeu a așezat apa în tot ce ne înconjoară, chiar și în adâncurile pământului, pentru că din pământ izvorăsc apele râurilor. Astfel, pământul locuit de noi este înconjurat de apă, îmbrăcat în oceane mari și udat de nenumărate râuri.
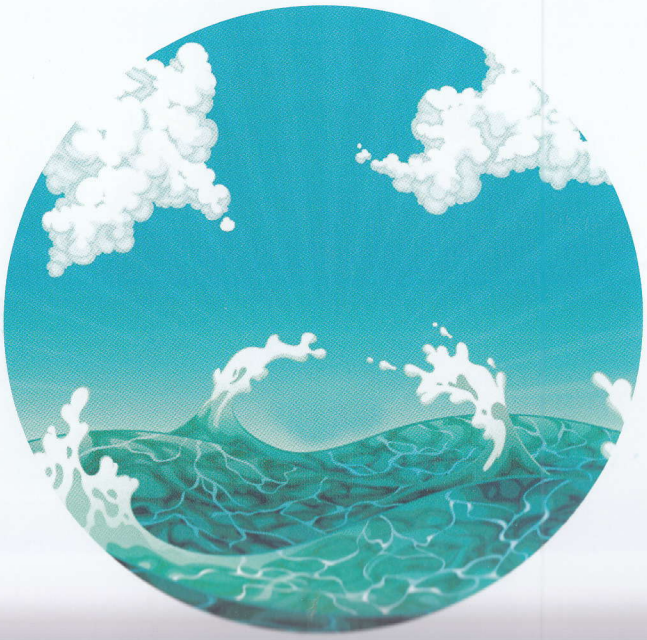
După ce porunca lui Dumnezeu a fost împlinită și s-au despărțit apele, a fost seară, apoi dimineață. Aceasta a fost ziua a doua.